Ч. 101. Середа 7 (20) мая 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Розрухи в Хорватиї. — Відозва полудново-славяньских студентів. — З Болгариї).

Палата послів відбуде в сім тижди два засіданя: нині і в пятницю. На дневнім порядку стоїть дальша дискусия над законом о недільнім відпочинку. В пятницю має прийти під нараду також нагле внесене пос. Бянкиніого в справі розрухів в Хорватиї. Гадають, що угодова комісия покінчить свої праці до дня 15 червня. — Є. К. Цісар приймив в неділю перед полуднем на довшій приватній авдиенциї презідента угорского сойму ґр. Апонія. Принятє ґр. Апонія Монархом значно причинило ся до втихомиреня бурі на Угорщині і можна мати надію, що оно стане початком успішної розвязки нинішного непевного положеня. — До Відня прибув австро-угорский амбасадор в Петербурзї бар. Еренталь. Зачувати, що в часї его побуту у Відни відбудуть ся наради над відновленем торговельного договору австро-угорскої держави з Росиею. — На пополудневім засіданю польского Кола в суботу здав пос. Мойса справу з конференциї, яку мав з п. Міністром рільництва бар. Калем що-до деяких жадань Кола. І так 1) в справі призначеня деяких просторів в державних лїсах на продаж і то без посередництва, п. Міністер обіцяв то жадане увзглядити. 2) Материял для погорільців має бути продаваний з лїсів по знижених цїнах і коли можливо на сплату ратами. І тут так обіцяв п. Міністер свою поміч. 3) В повітах убогих в дерево треба устроїти склади дерева на паливо, аби убоге населене могло набувати паливо в меньших скількостях по цїнах низших як торгові. Та справа вяже ся зі справою зелїзничих тариф і п. Міністер обіцяв порозуміти ся з п. Міністром зелїзниць. 4) Що-до справи виарендовуваня пасовиск і полонин, розходить ся о те, аби їх не винаймати підприемцям, лише поодиноким господарям. 5) Правительство має постарати ся о то, щоби гроші придбані з пропінациї, обернути на закупно лїсів. І тут обіцяв п. Міністер розважити ту справу.

Против мадярский рух в Хорватиї триває дальше. В Загребі арештовано богато осіб, між иншими одного питомця духовної семинариї, у котрого найдено численні підбурюючі проклямациї, дальше редактора социялїстичної часописи Svobodna Rieć і находячих ся в часї ревізиї в редакциї тої часописи 24 социялїстів і 5 социялїсток. Арештовано дальше 16 осіб, котрі брали участь в демонстрациї на зелїзничім двірци в Бродї.

Полудново-славяньскі студенти у Відни скликали в пятницю віче до салї католицкого касина. На тім вічу ухвалили видати такий маніфест: Вже найвисший час, щоби ми, полудново-славяньскі академики з Австро-Угорщини та инших славяньских країв, заняли голос в справі наших братів в Македониї і Старій Сербиї, де они на ганьбу цїлої Европи ще нині стогнуть під ярмом в тяжкій неволи і де Турки знущають ся над ними. Тому ми, полудново-славяньскі студенти, почуваемо ся до обовязку звернути увагу всїх культурних народів Европи на надмірно сумні відносини, викликані самолюбним поведенем деяких держав. Мусимо з жалем ствердити, що наші полудново-славяньскі посли не поінформували у відповідний спосіб культурної Европи про варварства Турків і не заапелювали до неї з причини проливу крови наших братів турецкою дичею. Також мусимо напятнувати поведенє деякої частини праси, а особливо N. fr. Presse, котра прямо торгує народами і племенами. Вкінци студенти апелюють до цїлої культурної Европи, щоби варварскій господарцї Турків зробила конець.

Як донесли вчерашні телеґрами, кн. Фердинанд болгарский приймив димісию кабінету

---

18)

Новочасні чарівники і чарівниці

або

Спіритизм і его жертви.

(Дальше).

До всего на сім сьвітї треба науки і вправи а тим самим і часу, отже як видимо, і до штуки викликуваня духів та розмови з ними. Ніяке спіритистичне медиюм не стало відразу таким медиюм, яким придбало собі, скажім, славу, але й неславу, коли случайно дістало ся до „Іванової хати“. Родина Фоксів, славна в шїсдесяти роках Віктория Вудгуль, що забажала була навіть стати президенткою Сполучених Держав північної Америки, і много инших медий аж до Анни Роте включно були зразу зовсїм маленькими, незначними медиями і аж постепенно набирали щораз більшої вправи в своїй штуцї а вслїд за тим і ставали щораз славнїйшими. А преці то таки трохи дивно і загадочно виглядає, чому они відразу не стали такими, якими показували ся на висотї своєї слави. Бо коли вже духи або єства чотирох розмірів можуть научити людий, як они при їх помочи можуть чи то якісь предмети як н. пр. цьвіти, чи таки самих духів або лиш їх части н. пр. руку, голову дематериялїзувати і рематериялїзувати, то чому не можуть їх научити того відразу. Для надприродного дїла, для чуда час преці не має і не може мати ніякого часу; скоро же спіритистичні прояви числять ся і з часом, то они перестають бути надприродними, стають ся природними, людскими а тим самим і тратить всяку духову вартість.

Длячогож деякі спіритистичні прояви так трудно пояснити природним способом? Анну Роте здемасковано, в спідници у неї знайдено множество цьвітів, але мимо того нїхто не міг виказати, звідки они там взяли ся і в який спосіб она їх звідтам добувала та як підкидала ними так, що они нїби спадали з гори. І се не так дивна річ, як оно на око здає ся. Кождий спіритистичний прояв могло би найліпше пояснити очевидно лиш само медиюм; але то не лежить в его інтересі, бо оно тодї позбуло би ся того значіня, якого собі надає. Пояснень від самих медий годї сподївати ся, бо, як сказано, не лиш противить ся їх інтересам, але й їх людскій натурі. Се звістно преці загально, що коли хтось навіть сьвідомо допускає ся якоїсь неправди, держить ся єї дуже часто цїлою силою навіть тодї, коли єму наставлять перед очи найяснїйші в сьвітї доказы его неправди. Тим більше діє ся то тодї, коли хтось, як то бодай в значній части буває у медий, допускає ся неправди несьвідомо.

Від посторонних людий, котрі дивлять ся на спіритистичні штуки або лиш чують про них, годї також вимагати їх поясненя, бо в тім преці й штука того, хто єї показує, щоби нїхто не здогадав ся, як хтось єї робить. Коли чогось не знаємо, то і не можемо пояснити, а коли того силуємо ся пояснити, то висказуємо лиш наші здогади і то найчастїйше такі, котрі ідуть на розріз з правдивими причинами проявів. Неодна штука, виконана найпростїйшим способом, видає ся нам так великою, що ми для єї поясненя вишукуємо зараз всїляких замотаних способів, приладів, порозуміня з другими і т. п. Пригадаймо собі лиш, як то инодї дїтям на селї показують штуку, що чотири головки маку прикривані двома шапками сходять ся она по другій під одну шапку. Дитина дивить ся і їй то з дива не сходить ся, як то може дїяти ся, бо она того не припускає, що показуючий штуку забирає під шапкою головки і складає їх до купки. В подібний спосіб і старші навіть дуже інтеліґентні та всесторонно образовані люди стають супротив деяких спіритистичних штук нїби дїтьми, бо не можуть здогадати ся того способу, яким щось діє ся і так збивають ся з толку. Се есть причиною, длячого не можемо зрозуміти деяких спіритистичних штук і длячого они видають ся нам надприродними; мало або таки й зовсїм необразовані люди готові кожду таку штуку взяти за якесь справдешне чудо.

Але мимо того удало ся вже нераз відкрити ті способи, якими медиї показували свої штуки. Один з таких случаїв, що був тяжким ударом для спіритистів, став ся був в Брукліні в Америцї. Славне свого часу спіритистичне медиюм, пані Кадбель викликувала там всїляких духів і допускала на свої засїданя гостий лиш за великою оплатою, а притім, як звичайно спіритисти, була дуже осторожна і вибирала гостий; кождого, котрого підозрівала, що готов би попсувати „гармонію“,

Данева і поручив зложене нового кабінету ґенерал. Петровови. Петров стоїть в тісних личних зносинах з князем. Він не належить до ніякого політичного сторонництва, але як єго личність так і спосібности дають запоруку, що зумів повести керму болгарскої політики в теперішній тяжкій для Болгариї хвили.

Новинки.

Львів дня 19-го мая 1903.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс секретарів Намістництва: Володимира Бентковского з Переворска до Львова, старшого комісаря повітового Адольфа Пуницкого з Турки до Старого Самбора; конципістів Намістництва: Станислава Токаря з Пового Санча до Турки, Зиґмунта Жукотиньского з Чорткова до Товмача, дра Теофіля Штубенфоля зі Львова до Переворска і Зиґмунта Ґронзевича з Косова до Чорткова, а практикантів концептових Намістництва: дра Юлія Дуніковского зі Львова до Пового Санча і Лонґіна Ходоровского зі Львова до Косова.

— **З ц. к. краєвої Ради шкільної.** Президия ц. к. Намістництва признала Ів. Бічаєви, професорови женьскої семинариї учительскої у Львові, почетний медаль установлений з нагоди 50-літного ювилею Є. В. Цісаря. — Ц. к. краєва Рада шкільна іменувала: Льва Городецкого управителем 2-кл. школи в Городищу, Ів. Рудакевича управителем і Кам. Рудакевичеву учителькою 2-кл. шк. в Звинячу; дальше іменувала учителями і учительками в 1-кл. школах: Вал. Баловску в Рівнім, Мих. Субтельного в Кійданцях, Володисл. Петрушку в Дуньковичах, Алекс. Радзикевичівну в Гарасимові, Ник. Фащевского в Угринові долішнім, Анну Сосновску в Курові; — перенесла: Ан. Киркень учительку 4-кл. шк. в Куликові на таку саму посаду до 4-кл. шк. в Козовій; Мар. Кравсівну уч. 4-кл. шк. в Войнилові на таку саму посаду до 4-кл. шк. в Букачівцях, Алойс. Горецкого управителя 2-кл. шк. в Гнилицях на таку саму посаду до 2-кл. шк. в Карлові; Стан. Якубовского управителя 2-кл. шк. в Лісневичах на таку саму посаду до 2-кл. шк. в Томашівцях, Мих. Косовску учит. 1-кл. шк. в Вербіжи до 2-кл. шк. в Сухоставі і Ів. Яськова учит. 1-кл. школи в Лавочнім на таку саму посаду до шк. в Полянах суровичних. — П. Міністер віроісповідань і просьвіти надав право публичности 5-кл. школі виділовій женьскій удержуваній руским товариством педаґоґічним у Львові почавши від року шкільного 1902/3.

— **Стипендиї.** Ц. к. Намістництво надало опорожнені стипендиї з галицкого фонду наукового призначені для медиків, в квоті 420 К Йосифови Кляфтепови, слухачеви IV. року, Генрикови Іґлеви, слухачеви II. року і Олександрови Бараньскому, слухачеви I. року лікарского виділу на львівскім університеті. — Дальше надало ц. к. Намістництво опорожнені стипендиї з наукового фонду, призначені для рускої молодіжи в річних квотах по 210 К, почавши від року шкільного 1902/3 Ник. Гутникевичеви, слухачеви III. р. прав. Яросл. Крижановскому, слухачеви I. р. прав, Йос. Чайковскому, слухачеви IV. р. фільософії та Ник. Стадникови і Ізид. Єлюкови слухачам I. р. фільософії на університеті у Львові.

— **Конкурси** розписали: Маґістрат міста Львова на посаду при міскім заведеню газовім з річною платою 2800 К, активальним додатком 600 К і правом до двох чотироліть по 200 К. — Виділ повітової ради в Бібрці на посаду окружного лікаря з осідком в Стрілисках з річною платою 1000 К і додатком на їзду 700 К.

— **Віче лікарів** відбуде ся дня 21-го с. м. у Львові в ратушевій сали. На дневнім порядку стоять отсі справи: економічне положене лікарів, справи лікарского конґресу у Відни; справи орґанізациї лікарів; евентуальні внески.

— **Великодушний спадкоємець.** В Врешії, в Італії помер сими днями давний посадник громади Ґоіто коло Мантови, др. Франческо Больдріні, котрий, поминаючи свою бідну родину, записав все своє майно в сумі 3 міліонів лірів (корон) свому управителеви Каролеви Чені. Мимо того, що завіщаня не міг ніхто оспорювати, постановив Чені задержати для себе з цілого майна лиш 500.000 лірів, а 100.000 лірів дарував своїм бідним своякам. Цілу прочу суму звиш 2 міліони лірів віддав видідиченим своякам дра Больдрініґо і виплатив ще запис в сумі 200.000 лірів, який зробив був др. Больдріні давнійше в користь своєї сестріниці, а котрий опісля знову уневажнив. Великодушність спадкоємця так великого майна зробила в цілій Італії велике вражіне.

— **Крадежі.** П. Тересї Бережаньскій вкрав хтось із замкненої шафи в помешканю при улици Городецкій ч. 39 книжочку каси ощадности на 1800 корон. О крадіж підозріває она свого мужа. — В ночи на вчера розбили невислїджені доси злодії крамницю Нехи Ледерер при ул. Клепарівскій і забрали з неї множество віктуалів, тютюну, марок і трохи готових гроший. всего разом на суму 300 корон. — Шинкар на Сиґнївці, Сеґаль, післав свого слугу Шмуля Маєра за справунками на жовківску рагачку і для перевезеня куплених річий дав єму т. зв. угорский візок з конем вартости 120 кор. Маєр як поїхав, так і доси не вернув.

— **З великої любови.** Пекар Іван Корнак у Львові так дуже залюбив ся в якійсь Францїшці Пац, що насамперед вигнав свою жінку з хати, а відтак побив і поранив Францїшку Пац за то, що не хотїла з ним мешкати.

— **Самоубийство з любови.** В одній з реальностий при ул. Жовківскій хотів оногди відобрати собі жите син торговельника шкірами Цімет Рапп, випивши значну скількість квасу сільного, але стация ратункова переполокала єму жолудок і не дала єму марно зійти із сего сьвіта. Причиною самоубийства було то, що батько Цімета не хотів позволити єму оженити ся з 16-літною, зовсім бідною дівчиною Рухлею Бас.

— **Знов один, що втік до Америки.** Великого дива наробила у Відни втеча тамошного адвоката дра Фердинанда Ціппера до Америки, котрий о скілько доси можна було дослідити, спроневірив 50.000 корон гроший, повірених єму єго клієнтами, а крім того лишив ще великі довги. Оногди мало відбути ся єго вінчанє з донькою якогось капіталїста, але що посаг жінки був за малий, щоби покрити спроневірені гроші і покрити довги, Ціппер втік.

— **Крадежі на зелїзницях.** Слідство в справі крадежий, яких допускали ся на зелїзницях краківскі кондуктори, прибирає щораз більші розміри. Вчера відставлено знову пять старших кондукторів обжалованих о крадіж на зелїзницях до арешту. З північної зелїзниці ім. Ціс. Фердинанда приїхав специяльний урядник, котрий привіз краківскій полїциї цілу

не припускала. А мимо того знайшли ся такі, що їй таки дуже попсували гармонію. То було кількох журналїстів, що постановили собі здемаскувати паню Кадвель. Два з них приготовили собі насамперед електричні лямпи, котрі могли легко укрити при собі. З заду, в шкіряних кишенях, умістили они собі електричні батериї, а від них пустили дроти до рукавів, в котрих були укриті малі склянні баньки з приладом електричного сьвітла.

Прилагодившись так, вислали они насамперед на засїдане одну знакому даму. Тота, побувши на кількох засїданях, попросила паню Кадвель, щоби она позволила приходити на засїданя, розуміє ся, за доброю заплатою і єї „братови". Той брат привів опісля ще двох „своякїв" і так знайшли ся на однім засїданю всї заговірники разом та приступили до дїла.

На засїданю було яких 40 людий. Медиюм, пані Кадвель, сидїла в другій комнатї і ніби то запала в сон, в „транс", в котрім єї дух мав прикликувати других духів з тамтого сьвіта. Насамперед з'являв ся дух якогось хлопця, і той за кождий раз кликав на голос того духа, котрий мав появити ся. Між иншими явив ся дух якогось Індиянина, котрий помер був вже 14 тисячів лїт тому назад, а по нїм явив ся був дух якоїсь сьпівачки. В сїй хвили скочив один із журналїстів і розпер ся в дверех, що вели до сусїдної комнати; пані, знакома тих журналїстів, кинулась на духа, а два другі журналїсти засьвітили електричні лямпи і підняли їх високо в гору та осьвітили ними комнату мов би сьвітлом білого дня. Присутним представив ся тепер дуже цікавий вид: замість духа сьпівачки, що ще перед хвилею показував ся, побачили они перед собою майже зовсїм розібране медиюм, паню Кадвель, котра рвала ся з рук тої, що єї держала. В сусїдній комнатї не було нікого, лиш одїж пані Кадвель, котру она здоймила була з себе, лежала на кріслї Щоби ще лїпше правду показати, кинулись журналїсти до вікон — засїдане відбувало ся в день в штучно затемненій комнатї — та поздоймали густі заслони і так в сьвітлї білого дня показали присутним цїлу сцену.

В подібний спосіб удало ся покійним Архикнязям Рудольфови і Іванови виловити Бастіяна, котрого запрошено на засїдане до архикняжих комнат. Перед тим вже приготовлено двері від тої комнати, де сидїло медиюм, до комнати, де відбувало ся засїдане, так, що за потисненем укритої в стїні пружини двері могли самі від себе замкнути ся а рівночасно могло й засьвітити ся електричне сьвітло. Коли медиюм, що мало сидїти в одній комнатї, вислало свого духа до комнати засїдань і він там зачав вже показувати ся гостям, двері нараз замкнули ся а темна комната заяснїла електричним сьвітлом. Замість духа показало ся тодї присутним само медиюм, що повинно було сидїти в сусїдній комнатї, і було лиш в сорочцї і босе. Оно сховало ся тодї поза занавісу коло дверий, а коли і там єго знайшли, втекло оно чим скорше з архикняжної палати, забувши з переполоху взути навіть чоботи, котрі полишило в сусїдній комнатї.

Із сего видимо також, як великої треба сьмілости, щоби показувати подібні спіритистичні штуки. Річ певна, що хто небудь до них не возьме ся, а вже ніяк такий чоловік, котрому сьвідомість того, що він обманює других, не давала спокою. Тепер вже легко пояснити собі появу духів на спіритистичних засїданях: В зовсїм темній, може ще й чорним сукном оббитій комнатї, появляє ся медиюм ослонене аж по шию або по груди також чимсь чорним; лиш то, що на нїм не чорне, єго лице або єго рука виднїє ся трохи серед нічної пітьми. Трохи ще акторских рухів і дух готовий; все проче домалює собі уява розінервованих до найбільшого степеня гостий.

Оттак представляють ся т. зв. спіритистичні прояви або штуки, а тепер придивім ся самим медиям. Хто они? Історія спіритизму показує нам, що медиї то люди майже виключно з найнизших верств суспільности: сільскі жінки і дівчата, ремісники, крамарі і звичайні дурисьвіти; що то люди майже зовсїм необразовані, не уміючі ні читати ні писати; що то люди темні а яко такі дуже забобонні і вірyючі у всїлякі духи і страхи; що то люди бідні, позбавлені нераз всякого способу до житя. Але то бувають заразом і люди незвичайних здібностий і рідкої природної інтелїґенциї а длятого і дуже проворні та хитрі, готові використовувати не лиш свої здібности, але й темноту та забобонність других. Коли їм ще близше придивимо ся, то побачимо, що то не такі люди, як другі: що они в якімсь напрямі ненормальні, що то люди, котрим після звичайного понятя щось хибує, що то ніби якісь хоровиті люди, у котрих звичайно нерви дїлають якось зовсїм инакше як у других. Они бувають звичайно дуже вражливі, западають легко в якусь сонливість, мають всїлякі привиди, видять і чують щось, чого другі не видять і не чують; навіть мязи (мушкули) у них здають ся бути якісь не такі як у других людий і аж отсе все робить з них медиї, даючи їм спроможність робити щось такого, чого другі, звичайні люди зробити не можуть. Они через то стають ся загадочними для себе самих і для других.

Перші обставини роблять з таких людий мантїїв, людий захланних, простих обманців і дурисьвітів, другі яко незвичайні в житю чоловіка можуть служити за предмет наукових розслїдів. Одні і другі з тих обставин зродили спіритизм і длятого трудно в нїм розпізнати правду від неправди, звичайний стан від не-

пачку рекламаций, які в ріжних часах і з ріжних сторін надсилали всілякі пасажири до віденьскої дирекциї. Полиция мусить тепер доходити, о скілько ті рекламациї можна буде почислити на рахунок вини спілки краківских старших кондукторів. Спілка тота розтягала ся так широко, що нині, як кажуть обзнакомлені з цілою справою, треба би на якийсь час здержати рух поїздів, коли би арештовано всіх виновників. Скржишковский і єго товариші переносили зразу, як вже звістно, пакунки подорожних з воза пакункового до т зв. „шляфкупе“, пізнійше вже й того не робили, лиш розбивали куфри таки у возї пакунковім.

— **Крадежі.** Максимови Кравчиковн, селянинови з Чертежа під Журавном, украли минувшої ночи невислїджені доси злодії 800 корон готівкою і коралї. — В млинї ґр. Тарновского в Самборі крав хтось вже від довшого часу муку так, що остаточно цілу шкоду обчислено на 4.000 корон, але виновників годї було викрити. Аж дня 6 с м. удало ся вислідити злодіїв Івана Кудаса з Бліха і Антона Шпитка з Повтірні. При ревізиї у Шпитка знайдено в стайни три міхи муки а в шпихлїри і в постели 43 порожних міхів і солонину походячу з крадежі. У Кудаса знайшла жандармерия 4 міхи муки в замкненій скрини.

— **Щастє бідака.** В Ольши під Краковом арештувала жандармерия перед кількома днями Франца Цвіклу, Словака з туроцкого комітату за жебране. Цвікла бідачиско знаходив ся в крайній нужді. Жандармерия для вишуканя єго місця приналежности віднесла ся до угорских властий а ті відповіли, що якраз пошукують Цвіклу, бо вмер єго старший брат, полишивши Францови в спадщині 200.000 корон. Цвікла повандрував зараз на Угорщину.

— **Огонь.** Дня 16 с. м. около 9 год. вечером вибух в Болехові огонь в самій середині міста і згоріли три доми і шопа. Огонь був підложений. Щастє, що не було вітру, бо в противнім случаю могло би було легко й ціле місто піти з димом.

— **Померли:** Йосиф Товарницкий, судовий урядник в Стрию, дня 11 с. м. скоропостижно, в 57-тім році житя; — Андрій Лазорак, податковий поборець в Жмигороді, в 60-тім році житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує, що з днем 1. червня с. р. заводить на пробу поміж стациями Львів-Стрий пяту пару поїздів особових ч. 1721 і 1722 з котрих перший буде відходити зі Стрия о год. 8·03 рано а приходити до Львова о год. 9·57 перед полуднем, другий буде виходити зі Львова о год. 11·05 в ночи а приходити до Стрия о год. 12·55 в ночи. В наслідок сего змінить ся незначно в посередних стациях дотеперішний розклад їзди поїздів ч. 1711 і 1717. Розклад їзди, котрий буде обовязувати на шляху Львів-Лавочне від 1. червня с. р., подано в дотичних оповіщеннях і в додатках до стінних і кишеневих розкладів.

Тарифа для Галичини і Буковини з переладованем на Лабу. З днем 1. мая 1903 увійшов в житє додаток II. до II. части сеї тарифи.

Рух товаровий поміж полудневою Франциєю і Австриєю. З днем 31. липня 1903 зносить ся специяльну спільну тарифу ч. 414 з 1. січня 1901 (передше ч. 449 з. 15. падолиста 1883 і ч. 450 з 15. марця 1881) для перевозу желїзних товарів і материялів будівляних для желїзниць зі стаций в полудневій Франциї до Лїндав transito, Лїнцу, Відня I, Підволочиск transito і Бродів transito.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 19 мая. Нинїшне засїданє палати послів буде займати ся дальшою дискусиєю над законом о недїльнім відпочинку.

Будапешт 19 мая. В угорскім соймі опозиция спиняє дальше наради. Вчерашне засїданє виповнила в цїлости обструкцийна бесїда посла Ґабонього.

Загреб 19 мая. Депутация визначних Хорватів з цїлого краю має небавом прибути до Відня і просити о авдиєнцию у Цісаря, аби єму представити правдиве положенє в Хорватиї. — В Осеку арештовано під закидом підбурювания против мадярскої народности сьвященика о. Томленовича.

Константинополь 19 мая. Коло місцевости Дебобат Альбанцї напали на табор турецкого войска. Турки ударили на Альбанців і розбили їх. Альбанцї полишили на побоєвищи 120 убитих і ранених.

Льондон 19 мая. Times доносить з Токіо: Японьске правительство предложило парляментови закон в справі побільшеня фльоти коштом 10 міліонів фунтів штерлїнґів.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

звичайного. Длятого також анї не можна уважати спіритизм за якусь науку анї відмавляти єму всякого наукового значіня. Уважати спіритизм безусловно за обманьство було би так само хибно, як робити з него якусь таку науку, котра має нам розкрити все то, що вже задля самої нашої природи мусить нам конче позістати тайною. В слїдуючім ще покажемо, як то постепенно розвиває ся медиюм і остаточно доходить до слави і значіня.

В удїльній державі Огайо, в місти Гомер, жив в першій половині минувшого столїтя посередник купецкий Бекман Клефлїн зі своєю жінкою Роксаною, котра не уміла нї читати нї писати, але котрій зато часто щось привиджувало ся або снило ся щось дивного. В 1838 р. уродила ся їм сема дитина, донечка, а матір мала якийсь чудний сон. Коли прибудила ся, розповіла чоловікови: Наша донечка стане колись могучою і славною; тисячі будуть їй падати до ніг, як молоденькій анґлїйскій королевій Вікториї. Чуєш Бекман, назвім нашу донечку Вікториа! Так і стало ся.

Донечка росла, але по ній прийшло ще й троє молодших дітий, разом отже десятеро в родинї. Бекманові інтереси ішли що раз гірше, він розпив ся, бив жінку і дїти, дїти по приміру родичів били ся між собою і в сім пеклї зростала мала Вікториа. Брат єї втік і став на службу на якімсь кораблі а найстарша сестра віддала ся і взяла малу Вікторию до себе. Тепер ходила она по трохи до школи через три роки, але більше мусїла сидїти дома та помагати при роботї, мити, прати, шурувати. Коли їй було десять лїт, сидїла она одного разу коло хорої дитини в колисцї, аж нараз, як она то опісля розповідала, з'явив ся якийсь ангел зі срібними крильцями і гладив ними дитинку по личку доти, аж на нїм виступили румянцї і дитинка здорово усьміхнула ся. А треба мати то на увазї, що під ту пору зачинав в Америцї оживати спіритизм і всюди о нїм говорено.

Незадовго опісля показав ся їй другий дух, якийсь хороший мужчина, убраний якось по чужому, в якімсь дивнім плащи і в сандалах. То був дух славного грецкого бесїдника Демостенеса. Той сказав до неї: Вікториє, ти призначена до чогось великого! Будеш жити у великім містї, де богато кораблїв; там будеш мати красну палату, будеш видавати велику ґазету і нажиєш великого богацтва та будеш панувати в краю як твоя посестра анґлїйска королева Вікториа. На тім поки що і скінчило ся.

Вікториа від дванайцятого до чотирнайцятого року хорувала тяжко на ревматизм а єї лїчив доктор Кеннінґ Вудґуль, своєк посередника в Ню Йорку, ну, тай залюбив ся в чотирнайцятьлїтній Вікториї. Одного разу запросив він єї на забаву, а коли відтак відводив єї домів, сказав до неї: Моя голубочко маленька, ти будеш моєю жінкою! Ну, та й в чотири місяцї стала Вікториа панею докторовою Вудґуль.

Але той Вудґуль був великий піяк, покинув жінку а сам жив з другою. Вікториа Вудґуль жила в Чікаґо у великій нуждї. Коли довідала ся, де єї чоловік, пішла в зимі пішки до него і зробила єму там підчас забави таку сцену при всїх гостях, що тота нїби жінка Вудґуля таки зараз винесла ся а Вудґуль зі своєю правдивою жінкою втік до Сан Франціско. Але й тут знову лишив жінку з дитиною в крайній нуждї. Вікториа взяла ся тодї продавати циґара, була якийсь час швачкою а відтак стала акторкою, подобала ся публицї і діставала вже по 52 доляріз на тиждень. Але того було їй за мало; она стала „медиюм“ духа Демостенеса.

(Конець буде).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).